

Дзвінскі ўзгорак

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №14 (48)
ВЕРАСЕНЬ 2016 ГОДА

НАСТУП НА ПРЫРОДУ

УНИЧТОЖАЮТ ПАРК ПАРТИЗАНСКОЙ СЛАВЫ

В парке Партизанской славы между улицами Урицкого и Чехова в Витебске, где собираются построить Софийский собор, появилось ограждение из решетки.

Через несколько недель после того как проект строительства Софийского собора прошёл экологическую экспертизу западную часть Парка партизанской славы на берегу Двины обнесли металлическим ограждением. Согласно проекта на этой территории должны быть спилены 206 деревьев и уничтожено более 4000 квадратных метров газонов.

Население микрорайона в эти дни были неприятно удивлено неожиданной преградой на пути их традиционных прогулок на велосипедах, с колясками или домашними животными. Люди возмущались подобному положению дел, при котором их мнение совсем не учитывалось при вынесении решения о начале работ на месте предполагаемого строительства.

Жители ближайших домов собирали подписи под обращением к местным властям и руководству Белорусской православной церкви с просьбой перенести строительство в другое место и не уничтожать парк, который на протяжении десятилетий был для нескольких поколений, живущих в этом районе, неотъемлемой частью.

Делясь впечатлениями, местные старожилы отмечали, что в других храмах, возведённых неподалёку, совсем нет посетителей, они всегда пусты, кроме, нескольких годовых религиозных праздников. Зачем же создавать ещё одно культовое сооружение, которое, в результате, тоже будет невостребованным? К тому же, в городе есть ряд нерешённых вопросов, связанных со здравоохранением, социальным обеспечением, тем же приютом для животных.

Среди альтернативных мест для возведения храма в обращениях граждан предлагалось рассмотреть площадку за ТЦ «Беларусь», которая тоже располагается на берегу Двины, а также микрорайоны Билево и «Югов». По словам одной из жительниц улицы Урицкого, во время разговора с представителями епархии один из будущих настоятелей Софийского собора посоветовал противникам строительства храма сменить веру. Примечательно, что столь непопулярную среди народа инициативу начали реализовывать сразу после окончания выборов.

Напомним, что петиция с обращением о переносе места строительства храма к митрополиту Павлу за короткий промежуток времени набрала около 5000 подписей, Под давлением общественности проект копии полоцкой Софии дважды получал отрицательную оценку областного комитета пиродоохраны. Однако 24 августа Витебский областной комитет природных ресурсов и охраны окружающей среды вынес положительное заключение по этому проекту, после чего вскоре Витебский облисполком и Белорусская Православная Церковь подписали программу сотрудничества на 2016–2020 годы.

Юрый Шэпелеў
ННВ

ДОБРАЎПАРАДКАВАННЕ

НЕТ ФИНАНСОВ ДЛЯ КОММУНИКАЦИЙ

Сооружение инженерных сетей и коммуникаций в районах индивидуальной жилой застройки Витебска осуществляется согласно программе финансирования таких объектов, составляемой на год.

Собственный современный особняк — мечта многих людей. Но чтобы такой дом построить, мало его будущему владельцу иметь достаточно денег. Необходимо также проложить инженерные сети и коммуникации в районе индивидуальной застройки — газ, водопровод, канализация, электроснабжение, освещение, подъезд¬ные дороги. Сооружение таких сетей осуществляется за счет государственных средств. Недостаточность финансирования в условиях экономического кризиса — единственная проблема в сфере индивидуального строительства.

В Витебске, как известно, в подавляющем большинстве новые частные дома возводятся в поселках Бителево и Тулово. В роли заказчика инженерно-транспортной инфраструктуры в этих и других районах частной застройки выступает государственное предприятие «УКС города Витебска». Средства поступают из областного бюджета и государственных фондов республики (республиканские субвенции).

В настоящее время, как рассказал заместитель директора по жилищному строительству ГП «УКС города Витебска» Сергей Матвеев, в соответствии с «Программой финансирования и строительства объектов к районам индивидуальной жилой застройки на 2016 год» идет строительство инженерных сетей в микрорайонах «Тулово». Ввиду ограниченности финансирования основное направление освоения средств по указанным микрорайонам — обеспечение индивидуальных участков подъездными дорогами, электро-, газо- и водоснабжением. В целом же основные работы в Тулово на указанных площадках к концу этого года должны быть выполнены.

Уже завершено строительство необходимой инженерно-транспортной инфраструктуры (электроосвещение, электро-, газо- и водоснабжение, подъездные дороги с укладкой асфальта) в таких микрорайонах индивидуальной застройки, как Сокольники, «Родник». К сожалению, из-за недостаточного финансирования были приостановлены работы в Бителево, однако с осени они будут продолжены: выполнена корректировка схемы водоснабжения (в настоящее время проект проходит экспертизу), комитет по архитектуре и градостроительству обл¬исполкома выделил необходимые финансовые средства. Освещение, электро- и газоснабжение, а также подъездная дорога там уже имеются.

Закончено сооружение инженерных сетей для индивидуальной застройки в Борониках. На очереди — проектно-изыскательские работы и изготовление проектной документации для строительства частных домов в Орехово.

Остается добавить, что в числе основных генподрядных организаций выступают компания «ПлиссаСтрой», ОАО «Дорожно-строительное управление № 45, г.Витебск», УП «Витебское ПМС», СМП-715, ОАО «Мехколонна № 43, г.Витебск», РУП «Витебский ДСК».

«Витьбичи»
Виталий СЕНЬКОВ

ТАКІ БЮДЖЭТ

НАПАЛОВУ ЗНІЗІЛІСЯ ВЫДАТКІ НА РАМОНТ ДАРОГ

Пра гэта 21 верасня расказаў міністр фінансаў Беларусі Уладзімір Амарын на так званым нулявым чытанні праекта закона аб рэспубліканскім бюджэце і паправак у Падатковы кодэкс.

Міністр фінансаў паведаміў, што на мясцовыя дарогі з бюджэту ў 2017 годзе плануецца накіраваць 219,6 млн рублёў, што складае 105,6% да мінулага года, з іх 124,8 млн руб — гэта субвенцыі рэспубліканскага бюджэту за кошт сродкаў дзяржаўнай пошліны за выдачу дазволаў на допуск транспартных сродкаў да ўдзелу ў дарожным руху.

«Але накіраванне гэтых сродкаў не прывяло да росту выдаткаў, якія ўкладваюцца ў развіццё і рамонт мясцовых дарог», — панаракаў Амарын.

Паводле яго слоў, у 2016 годзе ў параўнанні з 2013 годам, калі яшчэ не было «транспартнага падатку», выдаткі на мясцовыя дарогі знізіліся на 16% у намінальным і на 45% у рэальным выразе.

Міністр фінансаў таксама адзначыў, што «ўсе бюджэты выконваюцца няпроста», але звальваць віну толькі на гэта нельга.

Таксама пацвердзілася інфармацыя, што транспартны падатак для ветэранаў і пенсіянераў не адменяць.

Нагадаем, аб'ём рэспубліканскага дарожнага фонду Беларусі ў 2017 годзе плануецца павялічыць на 11%. Асноўных даходных крыніцай фонду стануць сродкі дзяржаўнай пошліны за выдачу дазволаў на допуск транспартных сродкаў да ўдзелу ў дарожным руху (322,8 мільёнаў даляраў), якія маюць мэтавую накіраванасць — будаўніцтва і рамонт аўтамабільных дарог, а таксама магістральных вуліц радыяльных напрамкаў і Мінскай кальцавой аўтамабільнай дарогі.

Прагназуецца значнае павелічэнне паступленняў платы за праезд транспартных сродкаў па платных аўтамабільных дарогах Беларусі з сістэмай электроннага збору — з 67,5 млн руб у бягучым годзе да 153,5 млн руб у 2017 годзе годзе.

А.Смаленскі

БЯСПЕКА

РАТАВАЛЬНІКІ НА ВАРЦЕ

У вёсках Жебенцяі, Палудзеткі, Буі Бабініцкага сельскага Савета на асаблівым кантролі ў работнікаў МНС было захаванне грамадзянамі супрацьпажарнага рэжыму, у прыватнасці недапушчэнне фактаў курэння ў жылых памяшканнях, стан электраабсталявання, печаў і камінаў, спраўнасць аўтаматычных пажарных апавяшчальнікаў, а таксама веданне грамадзянамі дзеянняў пры ўзнікненні надзвычайных сітуацый.

Супрацоўнікі МНС распаўсюдзілі рэкамендацыі як не дапусціць пажараў, былі праведзены гутаркі з жыхарамі населеных пунктаў па выкананні ўсімі мер бяспекі.

А.Адамаў

ВУЧЭННІ

ЕДИНЫЙ ДЕНЬ ЭВАКУАЦИИ

Главной целью мероприятия, которое ежегодно проводится в сентябре в Витебском районе, являлась отработка действий администрации, персонала и учащихся при возникновении пожара и иных чрезвычайных ситуаций.

В каждом учреждении образования было определено и выбрано наиболее вероятное место возникновения пожара. После того, как была дана вводная о возникновении условного возгорания, сразу же начали звучать учебные пожарные тревоги и началась эвакуация.

В ходе проведения учебных эвакуаций в целом все поставленные задачи персоналом были выполнены в полном объеме. Все «эвакуируемые» серьезным образом отнеслись к тренировке, понимая необходимость проведения данного мероприятия, показали достаточно высокие знания и навыки.

По завершении учебных эвакуаций инженерно-инспекторским составом Витебского районного отдела по ЧС проведены беседы с педагогическим и техническим персоналом учреждений. Пожарные вновь напомнили о необходимости соблюдения правил пожарной безопасности как на рабочих местах, так и в быту, сообщает интернет-ресурс витебских спасателей.

К.Смоленский

ЗДАРЭННІ

В ДТП ПОГИБЛИ 4 ЧЕЛОВЕКА

24 сентября около 19:00 у деревни Асётки под Витебском столкнулись «Mercedes-Benz 312D» и «Volkswagen Transporter». В дорожно-транспортном происшествии погибли 50-летняя россиянка и 2-летний мальчик, позже в больнице скончались родители ребенка.

Следствием предварительно установлено, что «Mercedes» с молдавскими номерами двигался по главной дороге в сторону Украины, на повороте на деревню Асётки со второстепенной дороги выехал автомобиль «Volkswagen», водитель которого не уступил дорогу.

В результате произошедшего столкновения микро-автобусов от полученных травм на месте происшествия погибла ехавшая в «Mercedes» женщина и 2-летний мальчик, который находился в автомобиле «Volkswagen».

Кроме них в ДТП пострадали еще 5 человек, которых доставили в больницу для оказания неотложной медицинской помощи. Позже от полученных травм в больнице умерли родители погибшего ребенка.

По факту дорожно-транспортного происшествия возбуждено уголовное дело по части 3 статьи 317 УК, сообщает официальный представитель УСК по Витебской области Светлана Сахарова. Следствие ищет очевидцев ДТП и просит их сообщать имеющуюся информацию по телефону 8-0212-486637.

НАРКАКАНТРОЛЬ

ПОЛЕ ДЛЯ МАРИХУАНЫ

Милиция задержала трех жителей Витебска, которые выращивали коноплю для производства и продажи марихуаны, сообщила корреспонденту БЕЛТА пресс-офицер УВД Витебского облисполкома Ольга Шкуратова.

Сотрудники управления по наркоконтролю и противодействию торговле людьми УВД задержали вечером 14 сентября возле деревни Старинцы Витебского района автомобиль с одним из троицы «агрономов». При себе у 27-летнего мужчины было около 60 г марихуаны. Немного погодя была остановлена еще одна машина с двумя мужчинами 28 лет. У них при себе было 9 г того же наркотического вещества.

«Взяв оба факта в разработку, правоохранители нашли неподалеку поле, на котором росли 49 кустов конопли, а также навес, где подельники превращали ее в готовую марихуану. Под навесом оказалось 57 кг уже высушенных кустов», — пояснила Ольга Шкуратова.

В данный момент все трое мужчин, неработающих и ранее не судимых, задержаны. Возбуждено уголовное дело по ч.1 ст.328 (незаконный оборот наркотических средств) УК Беларуси.

Екатерина Князева
БелТА

ДОЎГАЯ ПРАБЛЕМА

РАЗЬДЗЕЛЕНЫЯ РАКОЙ

«Праз Дзьвіну на іншы бераг — 100 мэтраў. Але моста няма, паром сеў на мель, аб'яжджаць даводзіцца 70 кілямэтраў», — жыхары Суража на Віцебшчыне ў закладніках безгаспадарнасьці і «будоўлі стагодзьдзя».

Мабільны навігатар упэўнена правеў зь Віцебску аж да самага Суража — 50 кілямэтраў пад надзейным кантролем спадарожніка. Праўда, ужо на ўезьдзе ў мястэчка стала зразумела: іншым разам надзейней скарыстацца дзядоўскім спосабам — папяровай мапай. Прыехалі не на той бераг. Сябры аблаялі, што загадзя не патэлефанавалі, «парадаваўшы»: паўторны заход з разваротам — 70 кілямэтраў. Зноў назад да Віцебску і потым на іншую трасу. Крыўдна, бо да патрэбнага пункту на супрацьлеглым баку — 300 мэтраў ад сілы. Моста ў радыюсе некалькіх дзясяткаў кілямэтраў няма.

«Тытанік» пасярод Дзьвіны

Сябры кпілі, што для саманадзейных лузэраў збудаваны паром, нядаўна яго нават мадэрнізавалі. Але відовішча забіла апошнія рэшткі аптымізму: вялізная махіна надзейна сядзела на мелі пасярод Дзьвіны. Пульт кіраваньня ў выглядзе кабіны ад трактара «Беларус» даваў зразумець: пакуль вада не паднімецца, ніхто нікуды не паедзе.

Паратунак прыйшоў нечакана: за паўсотні мэтраў затарахцеў рухавік катэрка. Машыну давялося кінуць проста на беразе і тэрміново загружацца на «Тытанік» — менавіта гэтае «шчасьлівае» імя выведзена на ратавальных кругах плавальнага сродку, які, на погляд, ня вельмі розьніцца ўзростам ад знакамітага лайнэра. Канструкцыйна катэр, можа, пад што і прыдатны, але не пад перавозку пасажыраў — усю прастору займае кабіна «капітана» і жалезная накрыўка над рухавіком. Месца застаецца толькі пры парэнчах.

«Калі раптам паром не працуе — зламалася нешта, салярка скончылася, вада сышла — аб'яжджаць давядзецца 70 кілямэтраў, — кажа віцяблянін Валер Банадысенка, які некалькі гадоў таму набыў дом у Суражы. І яшчэ ня ўсё: тых, хто жыве на тым беразе і працуе на лесапілцы з нашага боку, зімой штодня вязуць спачатку 70 кілямэтраў на працу, а потым такім жа маршрутам назад. Хоць на касую — 500 мэтраў».

Колькі сям'я Банадысенкаў жыве ў Суражы, столькі чуе размовы пра мост. Усе звароты да начальства — нібыта ў нікуды: яны ўжо як тыя легенды перадаюцца з пакаленьня ў пакаленьне, але плёну ня маюць.

Сураж вядомы ўжо тысячу гадоў і ў сваёй гісторыі меў нашмат вышэйшы статус, чым цяпер. Калі ў сярэдзіне XVI стагодзьдзя тут на загад вялікага князя літоўскага Жыгімонта II збудавалі абарончы замак, Сураж стаў горадам, а неўзабаве атрымаў такія ж вольнасьці і правы, як Віцебск. У 1654-м падчас расейска-польскай («літоўскай») вайны быў узяты расейцамі, але ў 1667-м вернуты Вялікаму Княству Літоўскаму. Ад 1772-га — зноў у складзе Расейскай імпэрыі, пасьля чаго паступова зьмізарнеў да заштатнага гораду Віцебскага павету. Цяпер мае статус гарадзкога пасёлку, стала тут жыве менш за 1000 жыхароў. Дамы купляюць замест лецішчаў віцябляне, шмат і новых гаспадароў з Расеі.

Закладнікі двух берагоў

Усе адміністрацыйныя і інфраструктурныя службы ў Суражы — на адным беразе. Тым, хто жыве насупраць, гэта ня надта зручна:

«Там шпіталь, пажарная частка, школа, аўтазапраўка, кавярня, уся мясцовая ўлада, — кажа новы суражац Валер Банадысенка.— Ладна бэнзін і нейкая даведка ў пасялковым савеце, можна пераждаць. А можаце ўявіць, калі некаму з нашага боку стала кепска ці, ня дай бог, пажар пачнецца? Нават праз паром гэта бог ведае колькі часу зойме, а як у акружную ехаць, то ратаваць будзе ўжо позна — прыедуць на труп ды папялішча. Не забывайце, што Сураж — гэта пасёлак гарадзкога тыпу. Ня вёска зь дзясяткам жыхароў, разьдзеленая рэчкай, а якая-ніякая адміністратыўная адзінка».

Імклівае абмяленьне Дзьвіны мясцовыя зьвязваюць з пачаткам будоўлі Віцебскай гідраэлектрастанцыі. Некалькі гадоў таму, яшчэ да пачатку актыўных працаў, у Суражы высадзіўся вялікі кітайскі дэсант: будаўнікі раўнялі бераг, закладалі яго гранітам, дзе пабудовы выходзяць да вады. Мяркуецца, што са зьяўленьнем плаціны ровень ракі падымецца на некалькі мэтраў. Пакуль, праўда, наадварот — вада кудысьці сыходзіць:

«Гэта яшчэ пытаньне — ці будзе вада падымацца, — выказвае сумнеў мой суразмоўца. — Гэта яны думаюць, што раптам вырасьце на мэтар-два, таму ўмацавалі, каб не падмыла падмуркі і хаты не завалiліся. Функцыянаваньне парома цалкам залежыць ад вышыні ракі. Калі мелка, ён, як цяпер, сядае на . А калі ровень моцна падымецца, машыны ня змогуць заехаць на паром. Хоць „лапы" і апускаюцца, але перапад вялікі, і гэта зрабіць немагчыма».

Дамоўленасьць аб крэдытаваньні будоўлі Віцебскай ГЭС была дасягнутая зь Дзяржаўным банкам разьвіцьця Кітая яшчэ пяць гадоў таму. Тады плянавалася, што гідраэлектрастанцыя запрацуе ўжо да 2015-га. Аднак, як гэта часта здараецца, першапачатковыя тэрміны па ходу былі адкарэктаваныя, запуск аднесьлі на 2017-ты — калі ня здарыцца чарговага форс-мажору. Закладзена, што найбольш энэргіі яна будзе выпрацоўваць у красавіку, найменш — у лютым.

Але на жыцьцё людзей гідраэлектрастанцыя ўплывае ўжо цяпер, прычым за дзясяткі кілямэтраў. Калі ровень вады ў рацэ перастане быць натуральным, як сотні гадоў дагэтуль, ізаляцыя рознабярэжным жыхарам мястэчка забясьпечаная: моста ніхто не абяцае, а паром, якім толькі і можна перавозіць транспарт, аднолькава кепска рэагуе што на мель, што на вялікую ваду.

«Катэр — гэта на той выпадак, калі не працуе паром, каб прынамсі людзей перавозіць, — кажа Валер Банадысенка. — А калі паром ходзіць, на ім перабіраюцца і людзі, і тэхніка. Але яшчэ раз кажу, што застаецца вялікі кавалак часу, калі ні паром, ні катэр не працуюць, калі ідуць крыгі ці занадта вялікая вада. Вось тады поўная ізаляцыя, толькі ў аб'езд. То бок практычна паўгоду ёсьць пэрыяд, калі праз раку ня ходзіць нічога. Палова ўсяго году, уяўляеце? Таму адзіным паратункам у гэтай сытуацыі быў бы мост. А яго ні нашы, ні кітайцы не абяцаюць».

Падарожжа на старым катэры цераз Дзьвіну цікавае, але нядоўгае — спрактыкаваны перавозчык ліха дастаўляе на другі бераг менш як за хвіліну. Калі падумаць, колькі часу такая адлегласьць будзе вымагаць у аб'езд па сушы, становіцца ніякавата.

www.svaboda.org

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Узгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэдефануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Ўзгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ФІНАНСЫ

«КАЗАЛОСЬ, БАТЬКА ВЗЯЛ БОГА ЗА БОРОДУ»

Друзья, сколько стоит Беларусь? Понятное дело, речь не идёт о стране и людях, а о коммерческих активах, всему тому, что является капиталом для производства товаров и услуг.

Белорусские власти не афишируют вопрос о том, сколько стоят ресурсы и активы Беларуси, а если приводят цифры, то рассчитывают их с помощью такой методики, что пятилетний компьютер в два — три раза дороже нового, станок 20-летней давности оценивается, как новый робот, а здания 40-летней давности в финансовых балансах идут по цене $ 1500 — 2000 за кв. метр. Абсурд? Конечно, но именно таким абсурдом белорусские власти прикрывают свою профессиональную некомпетентность, бесхозяйственность и коррупционность.

На начало 2001г. стоимость основных средств, включая незавершённое строительство и оборотный капитал (без земли, лесов, озер и рек), составила в народной валюте Беларуси $ 79,1 млрд., а активы и богатство домашних хозяйств — $ 1,53 млрд.

На начало 2006г. они составили $ 128,25 млрд.. Получается, что с 2001 по 2005гг. коммерческие активы страны увеличились, по оценке правительства, на 62,1%, а домашних хозяйств — в 7,2 раза.

На начало 2011г. стоимость основных средств и обротки составила 0,23 трлн. и 17 млрд. За период 2006-2010гг. коммерческие активы подорожали на 64%, а домашних хозяйств — в 2,9 раз.

Если же взять период 2001 — 2010гг., то рост стоимости активов впечатляет: в 2,66 раз для коммерческих организаций и в 21 (!) раз для домашних хозяйств. Это просто феноменальный рост.

Глядя на эти цифры, ясно вырисовывается логика Лукашенко. Первую пятилетку, до конца 1990-ых, можно описать, как вхождение в ситуацию, антикризисное управление и формирование команды. Следующие десять лет, как ему говорят статисты и числоводы, страна росла феноменально. Наступило головокружение от успехов. Казалось, Батька взял Бога за бороду. Окружение старательно, тщательно зализало все сомнения и точки напряжения в системе.

Перелом, который является следствием накопившихся ошибок предыдущих периодов, случился в 2011-2015гг. На начало 2016г. коммерческие организации и власти обладали капиталом в $ 158,88 млрд., семьи — $ 23,5 млрд. На начало 2016г. по сравнению с началом 2011г. капитал Беларуси подешевел на $ 51,35 млрд. или на 24,4%. Капитал домашних хозяйств «просел» на 27%.

Беларусь пятится назад со скоростью более 5 лет в пятилетку. Т.е. если кардинально не изменить экономический курс, модель развития, то к 2020 году по уровню капитала у коммерческих организаций и бизнеса мы окажется в начале 2000-х.

А теперь самое неприятное для белорусского правительства и официальных счетоводов. Оценка стоимости капитала в Br2950,3 трлн. для коммерческого сектора и Br436,1 трлн. для домашних хозяйств — это результат использования существующих методик оценки стоимости активов. Эта оценка не имеет ничего общего с рыночной, т. е. с той ценой, за которую здания, сооружения, станки, машины и прочее оборудование можно продать. Она построена на архаичном способе оценки, основанном на балансовой стоимости.

Как учит опыт десятков стран мира, а также сотни случаев банкротства в Беларуси, активы в условиях кризиса, при попытке продать их, резко дешевеют по сравнению с балансовой стоимостью и оценками правительства. То, что на бумаге стоит под $ 160 млрд. рынок, т. е. реальные покупатели с «живыми» деньгами готовы будут купить только за ~$ 30 — 40 млрд. И то, с землёй и инфраструктурой, которая на ней находится. Кому нужны станки, машины и оборудование, на котором нельзя выпускать современные товары? Кому нужны здания и сооружения, которые дико энергонеэффективны?

Чем быстрее Лукашенко осознает опасную иллюзию богатства Беларуси, тем больше шансов, что под давлением общественного мнения (коммерческого и гражданского секторов) власти прекратят затянувшийся жестокий эксперимент на живом народе.

Хороший хозяин с 2001 по 2016гг. увеличил бы стоимость производственных активов страны. Плохой хозяин сделал всё наоборот. Это как раз случай Беларуси. В 2016 году Беларусь стоит дешевле, чем в 2001г.

Официальные оценки пускают пыль в глаза. Смотря на них, власти думают: «Раз активы белорусских семей оцениваются на $ 23,5 млрд., то в условиях кризиса можно обложить их дополнительными налогами. Пусть поделятся со страной». Чиновники умалчивают, что на такую большую сумму они оценивают б/у автомобили, 5-летние холодильники и телевизоры, а также квартиры по стоимости $ 1300 за 1м2. Поди продай за эти деньги — и ты услышишь диагноз своей экономической грамотности от потенциальных покупателей.

Хватит самообмана. Хватит продавать иллюзии благополучия. Хватит валить всё на мировой кризис, козни Запада/Кремля. Хватит невежественных «сам дурак». Страну спасать надо. Если продолжать жить в пропагандистской утопии, то, когда огромный пузырь белорусского богатства сдуется, в стране останутся, в основном, пенсионеры, бюрократы, силовики и работники государственных монополий.

Не надо быть пророком, чтобы узнать, кто первым пойдёт в расход.

Ярослав Романчук
Facebook

НАША ЎЛАДА

ИМИТАЦИЯ БЛИЗОСТИ

В последнее время, когда я слушаю выступления Лукашенко, меня не покидает странное чувство. Особенно, когда руководитель страны начинает рассуждать о жизни народа.

Вот он рассказывает про наши кошельки, корректирует наше меню и учит, как работать, а у меня в голове крутится неумолимый вопрос: а ему-то откуда известно про нашу жизнь? Как может человек, отгородившийся от всех высоким забором своих резиденций, охраняемых от любого проникновения извне, вдруг рассуждать про цены в магазинах? Ведь он-то ценники наверняка видит не чаще, чем раз в пять лет в буфете на избирательном участке, да и то, судя по фото, они очень сильно отличаются от того, что обычные люди привыкли наблюдать в магазинах…

Или что, например, он может знать о том, как живут люди на селе и какую зарплату там получают доярки? Это на первых сроках правления бывший директор совхоза «Городец» имел об этом вполне себе адекватное представление. А что он может понять сейчас, приземляясь на специально расчищенное для него поле в центре показательного колхоза и общаясь с тщательно отобранными для него представителями «из народа», полностью довольными своей жизнью — ну, или способными имитировать это удовольствие?

А его слова о нашем рационе и рекомендации по питанию? Рассказывая о драниках, которым он учил готовить своего повара (!) «чтоб не как у собаки язык», или про то, что «только в хоккейный день, перед хоккеем» может «конфету съесть», он наверняка уверен, что тем самым выглядит этаким народным президентом, своим парнем. И ему даже невдомек, насколько далеко он в этот момент от того самого народа.

Мне вот, правда, интересно, откуда президент черпает информацию о жизни, чтобы потом учить других? Ему что, помощники на ночь показывают специальные видеосюжеты про народ? Или он, как халиф из восточной сказки, переодевшись в простые одежды, по вечерам разгуливает по стране, чтобы узнать, чем живут и о чем судачат его подданные? Ну, со вторым — едва ли. Судя по заборам и охране, которой окружил себя «оглушительно избранный и всенародно любимый» президент, он вряд ли осмелится на такие похождения.

Поэтому и получается, что доярки гомерически смеются, слушая про их небывалые зарплаты, а народ реально раздевается на работе — в ином смысле он-то уже давно раздет и утружен. Поэтому и рассказы про мечту и кошелек, вызывают горькую ухмылку, а рекомендации есть чаще овощи и рыбу больше похожи на анекдот про Ленина, который голодным крестьянам, жалующимся, что кроме соломы есть больше нечего и они скоро мычать начнут, заявляет, что сам только вот «съел медку и не жужжу».

Нет, я сейчас как раз не про то, что президент должен спуститься из своего кабинета и отправиться в магазин за кефиром, или уволить прислугу и самому начищать полы своих резиденций и готовить по вечерам ужин на всю семью. Я про то, чтобы перестать имитировать близость к народу, а заняться конкретными вещами, которыми должен заниматься президент.

А проблем накопилось столько, что белорусам давно уже хотелось бы услышать какой-нибудь рецепт спасения экономики, а не рецепт собственного вечернего меню.

Светлана Метёлкина
gazetaby.com

ІХНІЯ ЗАБАВЫ

ЦАНА «ПРЭЗІДЭНЦКІХ ПАКАТУШАК»

Закон у нас адзін для ўсіх, а значыць, трэба плаціць. Калі МУС нават з жадаючых правесці пікет супраць беднасці грошы здзірае, то вельмі цікава, які каштарыс беларуская міліцыя выставіла вершнікам на матацыклах?

Выбегла ўчора ў краму, і на выхадзе з двара бачу, як хлопец цуды маніпуляцыі са сродкамі сувязі дэманструе — у адной руцэ рацыю трымае, а другой на мабільным тэлефоне нешта набіраць спрабуе. Прайшла пару метраў па праспекце — яшчэ двое з рацыямі. На выхадзе з крамы — яшчэ двое.

Агледзелася я па баках — ды проста Джэймсы Бонды на выпасе, і па адзін бок праспекта Незалежнасці, і па іншы; дзе купкай стаяць, дзе па адным — з выглядам чалавека, які раптам забыўся, куды ішоў.

— А што гэта тут у нас адбываецца? — пытаюся.

Высветлілася — пакатушкі. Аляксандр Рыгоравіч з сямейнікамі мелі ласку стаць байкерамі. І ездзілі па Менску туды-сюды ў складзе трохтысячнай калоны матацыклістаў. Усюды ахова, усюды Джэймсы Бонды, ўсюды рацыі нешта тонам загада выкрумкваюць — то бок, і начальства пры працы.

І тут прыпомніла я, што ў нашай краіне ёсць закон, згодна з якім праца міліцыі, медыкаў, МНС, прыбіральшчыкаў на масавых акцыях недзяржаўнага значэння павінна аплачвацца арганізатарамі. А фестываль байкераў — гэта ж не парад у гонар Дня незалежнасці, не «Славянскі базар» і нават не «Дажынкі». Іншымі словамі, закон — акурат пра іх.

Падняла я свае старыя запісы, і нават расцэнкі на такія мерапрыемствы знайшла. Вось, напрыклад, калі арганізатары хочуць правесці пікет з удзелам 10 чалавек, то трэба аплаціць працу пяці супрацоўнікаў міліцыі. «Пагадзінныя расцэнкі» на міліцыянтаў атрымлівалі актывісты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі, тарыфы не сакрэтныя, яны стандартныя. Праца афіцэра міліцыі каштуе дзесьці $ 4 ў гадзіну, праца шарагоўца з ДПС — 3. Але гэта калі яны проста на месцы стаяць, за пікетам прыглядаюць ды начальству косткі абмываюць. Гэта без выездаў-раз'ездаў, выдаткаў на бензін і амартызацыю.

Лічым: тры тысячы байкераў — гэта 1,5 тысячы задзейнічаных супрацоўнікаў міліцыі. І нават калі палова з іх былі «высокааплатнымі», а другая — «натроечку», то гэта $ 3000 плюс 2250. Разам: $ 5250 за адну гадзіну. Згодна з праграмай байкерскага фестывалю, у 11. 00 яны збіраліся на Кургане славы, у 14.00 — ля Палаца спорту, гэта значыць з 10 раніцы да 15.00 мінімум міліцыя была задзейнічаная «магутнымі сіламі».

Памнажаем. І атрымліваецца, што аплата толькі міліцыі за эфектны праезд «байкера нумар адзін» па Менску на чале калоны матацыклістаў павінна скласці больш за $ 26 тыс.

А яшчэ ж было паказальнае выступленне перад байкерамі супрацоўнікаў ДАІ... А яшчэ дзеля байкераў былі перакрытыя цэнтральныя праспекты Менску — вы ўяўляеце, колькі б каштавала, напрыклад, кіношнікам перакрыць праспекты еўрапейскай сталіцы? А яшчэ мы не палічылі аплату працы медыкаў, пажарнікаў, камунальных службаў...

Так што фестывалі, матацыклы, сямейныя хобі, — гэта ўсё вельмі добра. Алебайкерскі фестываль гэта не дзяржаўнае мерапрыемства.

Закон у нас адзін для ўсіх, а значыць, трэба плаціць. Калі МУС нават з жадаючых правесці пікет супраць беднасці грошы здзірае, то вельмі цікава, які каштарыс беларуская міліцыя выставіла вершнікам на матацыклах?

Вось літаральна ў бліжэйшыя дні хачу пачуць ад міністра МУС Ігара Шуневіча, які дзіцячы дом ашчасціць яго ведамства буйным грашовым пераводам мінімум на паўсотні тысяч даляраў. А калі грошай няма або сума сімвалічная, то гэта ... крымінальная справа. Супраць міністра ці супраць начальніка сталічнай міліцыі — гэта ўжо няхай КДБ разбіраецца. А калі яны не змогуць — то проста абавязаны ўмяшацца наш галоўны змагар з карупцыяй.

Бянтэжыць толькі, што менавіта ён і ехаў на чале калоны...

Святлана Калінкіна
belsat.eu

ЭКАНОМІКА

КОЛЬКІ ГРОШАЙ ЗАБІРАЕ ДЗЯРЖАВА Ў БЕЛАРУСАЎ

Чаму ўлады хаваюць ад падаткаплацельшчыкаў як папаўняецца казна? У дзяржавы, як і ў кожнага з нас, ёсць свой гаманец — дзяржбюджэт. У яго дзяржава кладзе сваю «зарплату», якую яму плацяць самі грамадзяне ў выглядзе разнастайных падаткаў, штрафаў, пошлін і іншых плацяжоў.

І вядомы ПДВ

Упершым паўгоддзі 2016 года даходы кансалідаванага беларускага бюджэту склалі 13,46 млрд дэнамінаваных рублёў. Гэта прыкладна 1400 рублёў з разліку на кожнага жыхара краіны, ці амаль 3000 рублёў на кожнага занятага ў нашай эканоміцы. І гэта, між іншым, траціна ВУП краіны.

83,2% гэтай сумы сфарміравана за кошт падаткаў. Калі вы думаеце, што гэта ў асноўным падаткі, якія плацяць буйныя прадпрыемствы, то вы глыбока памыляецеся. Доля падатку на прыбытак у агульным аб'ёме падатковых даходаў кансалідаванага бюджэту склала ўсяго 6%. А вось доля падаходнага падатку, які ўтрымліваецца з заробкаў звычайных грамадзян, дасягнула 17%. Гэта другі па значнасці падатак для бюджэту. Важней толькі падатак на дададзеную вартасць, доля якога ў ВУП Беларусі складае аж 36%.

А як вы думаеце, хто плаціць у бюджэт праслаўуты падатак на дададзеную вартасць, стаўка якога ў Беларусі цяпер складае 20%? Ды вы і плаціце кожны раз, калі хадзіце у краму. ПДВ — гэта ўскосны падатак, што закладваецца ў кошт тавару. Пакупнік плаціць ПДВ прадаўцу, а той, у сваю чаргу, пералічвае яго ў бюджэт.

Некаторыя тавары вызваляюцца ад выплаты ПДВ, але гэта хутчэй выключэнне, чым правіла. Атрымліваецца, калі вы купілі прадуктаў на 120 рублёў, 20 рублёў — гэта не самі пакупкі, а падатак на дададную вартасць.

Немагчыма разабрацца хто, колькі і за што заплаціў

Але і гэта яшчэ не ўсё. Купляючы імпартны тавар, вы плаціце імпартную пошліну. А калі вы купляеце цыгарэты, алкаголь або аўтамабільнае паліва, то заплаціце акцыз. Напрыклад, у цане кожнага літра піва закладзены акцыз у памеры 35 капеек, а ў кожным пачку цыгарэт — ад 30 да 78 капеек у залежнасці ад маркі і сезону, у літры бензіну класа Еўра-5 — 23 капейкі. Па дробязях і набягае салідная сума — у першым паўгоддзі 2016 года дзяржава сабрала акцызаў на 970 млн дэнамінаваных рублёў.

Дарэчы, любое прадпрыемства выдатна ведае, што атрымаўшы прыбытак, прыйдзецца заплаціць з яго падатак. Гэтыя выдаткі першапачаткова закладваюцца ў цэны і кладуцца на плечы спажыўцоў.

Атрымліваецца, як з перакрыжаваным субсідаваннем ЖКГ: быццам бы тарыфы з'яўляюцца падвышанымі толькі для юрыдычных асоб, але фактычна тыя закладваюць гэтыя выдаткі ў кошт сваіх тавараў і паслуг, і асноўным плацельшчыкам ўсё роўна выступае шараговы грамадзянін. У дадатак да ўсяго яшчэ і схема сама па сабе складаная і заблытаная, і ў выніку наогул немагчыма разабрацца, хто, колькі і за што заплаціў.

Падлічыць дакладна, колькі падаткаў плоціць беларус, немагчыма. Усё індывідуальна і залежыць не толькі ад падатковых вылікаў, але і ад таго, што ён есць, п'е і дзе ўсё гэта купляе. Але давайце ўсё ж паспрабуем зрабіць прыкладны разлік для сям'і з двух чалавек з «чыстым» сукупным заробкам у 1500 рублёў. Выкажам здагадку, што гэтая сям'я за месяц выкурвае 30 пачкаў цыгарэт, выпівае 10 літраў піва, купляе 100 літраў бензіну Еўра-5 і 1200 рублёў траціць на тавары і паслугі, якія ўключаюць у сябе ПДВ.

Па самых сціплых падліках атрымліваецца амаль 500 рублёў падаткаў (224 падаходны, 200 ПДВ, 50 акцызы).

І гэта далёка не ўсё, а толькі тое, што можна больш-менш праўдападобна палічыць. І калі вы думаеце, што за кошт гэтых падаткаў дзяржава потым будзе плаціць вам пенсію, то вы памыляецеся. Адлічэнні ў Фонд сацыяльнай абароны насельніцтва — гэта асобная гісторыя, і нашай сям'і з прыбыткам у 1500 рублёў «чыстымі» ФСАН абыходзіцца яшчэ прыкладна ў 600 рублёў. Іх плоціць працадаўца.

Гэта азначае, што сям'я з прыбыткам у 1500 рублёў на самай справе зарабляе больш 2300 рублёў. Проста значную частку дзяржава ў адкрытую забірае адразу, а астатняе — непрыкметна, патрошкі, але бессаромна….

(скарочана)

"Заўтра тваёй страны"

ПАМЯЦЬ

ШЫМОН ПЕРЭС: ТРЭБА МАРЫЦЬ ПРА БОЛЬШАЕ

У мінулым годзе, як выяўляецца — за год да смерці, 92-гадовы Шымон Перэс, дзявяты прэзідэнт Ізраіля і ўраджэнец беларускага Вішнева, прыехаў у Кіеў. Перэс прыляцеў, каб гаварыць пра ляноту, смеласць і дзёрзкасць надзеі.

«Мы марылі аб сваёй зямлі, але зямля, якую мы атрымалі, не была марай. Гэта быў маленькі кавалачак, адна тысячная частка Блізкага Усходу. Гэтая зямля не вельмі добра да нас паставілася. Там былі балоты, маскіты, пустыня на поўдні, камяні. Выбіраць трэба было паміж камарамі і камянямі. На ёй было два возеры — адно мёртвае, другое перасыхаючае. Была легендарная рака — але і ў ёй вады не было. Гэта значыць вады не было ўвогуле. Ніякіх прыродных рэсурсаў таксама не было — ні золата, ні нафты. Тады казалі, што на Блізкім Усходзе ёсць два тыпы краін — краіны нафтавыя і краіны святыя. Наша была абсалютна святая, бо ў нас наогул нічога не было…

І мы падумалі: самае вялікае багацце прыроды — гэта чалавек. Людзі ўзбагацілі зямлю, а не зямля — людзей.

Мы ўсе сталі навукоўцамі. Кожны фермер у Ізраілі, кожны кібуц пачаў глядзець, як развіваць сельскую гаспадарку без вады, без зямлі. Мы пачалі развіваць яе. Гэта была першая сельская гаспадарка ў свеце, заснаваная на хай-тэку. Я сам быў тады студэнтам у сельскагаспадарчым універсітэце, мы спрабавалі праводзіць ірыгацыю — палівалі дрэвы гарачай вадой, думалі, што яны так будуць лепш расці.

Да вялікага здзіўлення, высветлілася, што сельская гаспадарка, якая заснавана не толькі на зямлі, але і на хай-тэку, працуе. У нас сёння дастаткова вады. Ваду звычайна знаходзяць — яе не здабываюць. А мы сталі яе здабываць. І мы атрымалі поспех. Мы пачалі апрасняць ваду, мы адшукалі гародніну, якая не занадта шмат «п'е», займаліся селекцыяй. Вось вам сапраўдны сакрэт: для будучага важна не тое, што вы знаходзіце, а то што вы робіце.

У нас не было ні людзей, ні ўзбраення, мы ніколі не ваявалі, у нас было ўсяго 450 тысяч насельніцтва, не было генералаў, не было ваеннага вопыту. ААН вырашыла стварыць дзяржаву Ізраіль, але фактычна ішла вайна. Што мы маглі рабіць? Дзве рэчы.

Першае — людзі павінны былі стаць мужнымі і храбрымі. Яны павінны былі зразумець, што ў нас няма выбару — мы павінны толькі перамагчы. Калі мы хоць адзін раз прайграем — усё.

Другое — паколькі ў нас не было зброі, мы пачалі яе вырабляць. Каб удасканальваць армію, нам давялося развіваць ІТ. Ізраільскі ІТ-сектар працаваў на войска. Таму што мы былі адны у варожым асяроддзі.

Навошта я вам гэта распавядаю? Да гэтага часу я кажу маладым хлопцам або дзяўчатам: сябры, у вас ёсць значна больш, чым вы думаеце. Не лянуйцеся. У вас ёсць значна больш, чым зямля вам можа прапанаваць. Вы можаце вырабляць рэчы, якія не дадзены вам. Гэта ўрок для ўсіх…

Нічога не падае з неба. Мы ў Ізраілі вельмі шмат працавалі. Што ў гэтым дрэннага? Не ведаю... Людзі ідуць у адпачынак — гэта пустая трата часу. Мне ўжо 90, і я ніколі не быў у адпачынку.

Мне кажуць: «Ты што, ненармальны? Як жа ты адпачываеш?» А я лепш буду працаваць. Я ад працы атрымліваю радасць.

І не будзьце песімістамі — гэта таксама пустая трата часу, асабліва калі часы мяняюцца.

Трэба ісці за навукай. У навукі няма межаў, абмежаванняў, навука не мае рэфлексіі.

Не спрабуйце вырашыць праблемы мінулага, я не ведаю, ці магчыма гэта наогул. Мінулае наогул не грае ніякай ролі. Проста вывучыце яго, каб вы не паўтаралі старых памылак. У мінулым няма ні будучыні, ні надзеі.

Большасць людзей хочуць памятаць, а не ўяўляць — гэта самая вялікая памылка. Што вы хочаце памятаць? Усе зробленыя вамі памылкі? На гісторыю нельга абапірацца. Гісторыі былі вестунамі каралёў і тых, хто быў пры ўладзе — яны казалі тое, што трэба.

Людзі баяцца чагосьці... Толькі Бог ведае, што з намі будзе.

Мяне пытаюцца часам: калі азірнуцца назад, якімі былі вашы самыя вялікія памылкі? Я адкажу: мы думалі, што ў нас вялікія мары. А цяпер мы разумеем, што яны былі не такімі ўжо вялікімі. Трэба марыць пра большае. Чым большая ваша мара, тым большага вы даможацеся.

Ваша маладое пакаленне — цудоўнае. Але што мяне злуе ў іх — яны пагарджаюць палітыкамі. Яны кажуць: палітыка карумпаваная, яна не для нас. Я адказваю: вы сумленныя, вы хочаце сумленнай палітыкі — ідзіце і рабіце сумленную палітыку.

Гэта ўсё ўрокі, якія я сам вынес з мінулага.

Яшчэ людзі пытаюць мяне, як заставацца актыўным. Гэта вельмі проста. Лічыце у розуме вашыя дасягненні і мары. Калі вашых мараў больш, чым дасягненняў — значыць, вы ўсё яшчэ маладыя. Калі наадварот — вы старыя".

"Наша ніва"

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 30.09.2016 у 18.55
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.